ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1995

Vyhlásené: 14.12.1995 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

283

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

zo 14. novembra 1995

o utečencoch

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

(1) Účelom tohto zákona je upraviť postup štátnych orgánov v konaní o priznanie postavenia utečenca v Slovenskej republike a ustanoviť práva a povinnosti cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca alebo ktorým sa postavenie utečenca na území Slovenskej republiky priznalo.

(2) Zákon sa vzťahuje aj na cudzincov, ktorým sa poskytlo dočasné útočisko na území Slovenskej republiky.

§ 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) utečencom cudzinec, ktorému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) prizná postavenie utečenca,

b) odídencom cudzinec, ktorému sa poskytlo dočasné útočisko na území Slovenskej republiky na účely ochrany pred vojnovým konfliktom v krajine jeho pôvodu alebo v krajine jeho posledného trvalého pobytu,

c) štátom, ktorého štátne občianstvo má, každý štát, ktorého štátne občianstvo cudzinec nadobudol. Ak cudzinec nemá žiadne štátne občianstvo, za taký štát sa považuje krajina jeho posledného trvalého pobytu,

d) záchytným utečeneckým táborom účelové zariadenie ministerstva, kde sa počas karanténnych opatrení zabezpečuje pobyt cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, a odídencov pred ich umiestnením v humanitnom centre,

e) karanténnymi opatreniami dočasná izolácia cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, v záchytnom utečeneckom tábore na dobu najviac jeden mesiac na účely vykonania základných zdravotníckych opatrení a zamedzenia šírenia prípadnej nákazy,

f) pobytovým utečeneckým táborom účelové zariadenie ministerstva, kde sa zabezpečuje pobyt cudzincov po skončení karanténnych opatrení pred vydaním rozhodnutia o postavení utečenca, a na nevyhnutný čas aj pobyt cudzincov, ktorým sa priznalo postavenie utečenca na území Slovenskej republiky,

g) humanitným centrom zariadenie v správe ministerstva, kde sa zabezpečuje pobyt odídencov,

h) bezpečnou krajinou pôvodu právny štát s demokratickým zriadením, odkiaľ pochádza cudzinec žiadajúci o priznanie postavenia utečenca, a kde nedochádza k prenasledovaniu z rasových, národnostných alebo z náboženských dôvodov, alebo z dôvodov príslušnosti k určitej sociálnej skupine, alebo zastávania určitých politických názorov,

i) bezpečnou treťou krajinou štát definovaný v písmene h), z ktorého cudzinec prichádza, a kam môže byť bezpečne vrátený,

j) zjavne neopodstatnenou žiadosťou žiadosť, v ktorej nie sú zjavne preukázané skutočnosti podmieňujúce priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky.

DRUHÁ ČASŤ
KONANIE O POSTAVENÍ UTEČENCA

§ 3
Účastníci konania

(1) Účastníkom konania je cudzinec, ktorý požiada o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky.

(2) Za cudzinca mladšieho ako 15 rokov a za cudzinca, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, koná zákonný zástupca alebo opatrovník.

§ 4
Začatie konania

(1) Na konanie o priznanie postavenia utečenca je príslušné ministerstvo. Konanie sa začína vyhlásením cudzinca o tom, že žiada o priznanie postavenia utečenca.

(2) Cudzinec, ktorý má v úmysle požiadať o priznanie postavenia utečenca, urobí o tom písomné podanie alebo ústne vyhlásenie do zápisnice

a) pri vstupe na územie Slovenskej republiky na útvare Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“) v mieste hraničného priechodu,

b) do 24 hodín po vstupe na územie Slovenskej republiky na príslušnom policajnom útvare podľa miesta, kde sa zdržiava, ak mu v tom nebránia závažné dôvody,

c) počas povoleného pobytu na území Slovenskej republiky na príslušnom policajnom útvare podľa miesta bydliska.

(3) Policajný útvar, na ktorom cudzinec ústne alebo písomne vyhlásil, že má v úmysle požiadať o priznanie postavenia utečenca, je povinný spísať o tom zápisnicu a odoslať ju bezodkladne ministerstvu.

(4) Po písomnom vyhlásení cudzinca, v ktorom prejavil úmysel požiadať o priznanie postavenia utečenca, policajný útvar mu odníme cestovný alebo iný doklad osvedčujúci jeho totožnosť a vydá mu o tom potvrdenie.

(5) Policajný útvar vydá cudzincovi uvedenému v odseku 2 preukaz nahrádzajúci doklad o jeho totožnosti s platnosťou 24 hodín. Tento doklad slúži na preukazovanie jeho totožnosti na čas prepravy do záchytného utečeneckého tábora.

(6) Ak to vyžaduje verejný záujem, preprava cudzinca podľa odseku 2 do záchytného utečeneckého tábora sa uskutoční v sprievode príslušníka Policajného zboru.[1a])

(7) Ministerstvo na žiadosť cudzinca, ktorý požiada o priznanie postavenia utečenca počas povoleného pobytu na území Slovenskej republiky, rozhodne, či bude umiestnený v záchytnom utečeneckom tábore.

(8) Ten, kto požiadal o priznanie postavenia utečenca, nesmie byť vydaný alebo vrátený na hranice krajiny, kde by bol vystavený nebezpečenstvu mučenia, neľudského zaobchádzania alebo trestu smrti z rasových, národnostných alebo z náboženských dôvodov, alebo z dôvodov zastávania určitých politických názorov, alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine. To neplatí, ak ide o osobu, u ktorej existujú vážne dôvody na to, aby mohla byť považovaná za nebezpečnú pre Slovenskú republiku, alebo ktorá bola právoplatným rozsudkom súdu uznaná vinnou z obzvlášť závažného úmyselného trestného činu.[2])

§ 5

(1) Cudzinec, ktorý urobil vyhlásenie o tom, že má v úmysle požiadať o priznanie postavenia utečenca (ďalej len „žiadateľ"), je povinný podať najneskôr do 24 hodín od príchodu do záchytného utečeneckého tábora, ak tomu nebránia závažné okolnosti, písomnú žiadosť o priznanie postavenia utečenca ministerstvu; v opačnom prípade sa bude jeho žiadosť posudzovať podľa § 10. Žiadateľ je povinný v žiadosti uviesť pravdivo a úplne všetky požadované údaje.

(2) Žiadateľ, ktorý nevie čítať a písať, podáva žiadosť o priznanie postavenia utečenca ústne do zápisnice za prítomnosti tretej osoby. Ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, musí byť v konaní zastúpený svojím zákonným zástupcom, a ak nemá zákonného zástupcu a je to potrebné na obhajovanie jeho práv, ministerstvo mu na konanie ustanoví opatrovníka.[3])

(3) Ak žiadateľ neovláda slovenský jazyk, ministerstvo na konanie o priznanie postavenia utečenca prizve tlmočníka.

(4) Žiadateľ je povinný až do právoplatnosti rozhodnutia o priznaní postavenia utečenca na území Slovenskej republiky zdržiavať sa v záchytnom utečeneckom tábore, podrobiť sa zdravotnej prehliadke, karanténnym opatreniam, ak ministerstvo nerozhodne inak, fotografovaniu a odobratiu daktyloskopických odtlačkov. Počas pobytu v záchytnom utečeneckom tábore je povinný dodržiavať vnútorný poriadok.

(5) Na cudzinca, ktorý požiadal o priznanie postavenia utečenca, sa primerane vzťahuje ustanovenie § 17 ods. 2.

§ 6
Preukaz utečenca

Po podaní písomnej žiadosti o priznanie postavenia utečenca vydá príslušný policajný útvar žiadateľovi preukaz utečenca ako doklad o jeho totožnosti.

§ 7
Priznanie postavenia utečenca

(1) Ministerstvo prizná postavenie utečenca cudzincovi, ktorý má v štáte, ktorého má štátne občianstvo, opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo z náboženských dôvodov, alebo z dôvodov zastávania určitých politických názorov, alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť

do tohto štátu. To isté platí aj pre osobu bez štátnej príslušnosti, ktorá sa nachádza mimo krajiny svojho posledného trvalého pobytu.

(2) Ministerstvo môže priznať postavenie utečenca na území Slovenskej republiky z humanitných dôvodov.

§ 8
Nepriznanie postavenia utečenca

Ministerstvo neprizná postavenie utečenca cudzincovi, ak

a) nespĺňa podmienky uvedené v § 7,

b) sa dopustil trestného činu proti mieru alebo proti ľudskosti,

c) prichádza z bezpečnej tretej krajiny alebo z bezpečnej krajiny pôvodu, kam môže byť bezpečne vrátený; to neplatí, ak cudzinec preukáže také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali domnienku, že mu, na rozdiel od všeobecnej situácie, v týchto krajinách hrozí prenasledovanie,

d) bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného úmyselného trestného činu,[2])

e) bol uznaný vinným za činy, ktoré odporujú cieľom a zásadám Charty Organizácie Spojených národov.

§ 9
Odňatie postavenia utečenca

(1) Ministerstvo odníme postavenie utečenca, ak utečenec spáchal obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený.[2])

(2) Ministerstvo môže odňať postavenie utečenca, ak sa preukáže, že mu toto postavenie bolo priznané na základe nepravdivých údajov alebo falšovaných dokladov.

§ 10
Skrátené konanie

(1) Ak o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky požiada cudzinec, ktorého žiadosť je zjavne neopodstatnená, ministerstvo o nej rozhodne najneskôr do siedmich dní od začatia konania.

(2) Proti rozhodnutiu ministerstva podľa odseku 1 možno podať rozklad v lehote troch pracovných dní od jeho doručenia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Podanie rozkladu má odkladný účinok.

(3) Ustanovenie § 8 sa na skrátené konanie použije primerane.

§ 11
Prerušenie konania

(1) Ministerstvo môže prerušiť konanie najviac na čas 30 dní, ak o to požiada žiadateľ z dôležitých dôvodov.

(2) Proti rozhodnutiu o prerušení konania možno podať rozklad.

§ 12
Zastavenie konania

(1) Ministerstvo zastaví konanie o priznanie postavenia utečenca, ak žiadateľ

a) vzal žiadosť späť,

b) dobrovoľne opustil územie Slovenskej republiky,

c) v priebehu konania zomrel.

(2) Rozhodnutie v prípadoch podľa odseku 1 písm. c) sa nevydáva.

(3) Ak sa konanie o priznanie postavenia utečenca právoplatne zastavilo podľa odseku 1 písm. a) a b), ministerstvo bude na základe opakovanej žiadosti žiadateľa rozhodovať o priznaní postavenia utečenca. O ďalšej jeho žiadosti bude ministerstvo rozhodovať len v prípade, ak žiadosť bude obsahovať skutočnosti, ktoré sú rozhodné na priznanie postavenia utečenca podľa § 7.

§ 13
Rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca

(1) Ministerstvo v konaní o priznanie postavenia utečenca rozhodne do 90 dní od začatia konania. Túto lehotu v odôvodnených prípadoch môže predĺžiť minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister“). O predĺžení lehoty sa žiadateľ písomne upovedomí.

(2) Rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca sa vydáva na neurčitú dobu.

(3) Rozhodnutie o priznaní postavenia utečenca sa doručuje žiadateľovi, jeho zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi, pobytovému utečeneckému táboru a Úradu Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov, ak o to požiada.

§ 14
Zánik postavenia utečenca

(1) Postavenie utečenca zanikne, ak cudzinec

a) dobrovoľne využil ochranu, ktorú mu poskytol štát, ktorého štátne občianstvo má,

b) po predchádzajúcej strate znova dobrovoľne získal svoje pôvodné štátne občianstvo,

c) nadobudol nové štátne občianstvo a prijal ochranu štátu svojho nového štátneho občianstva,

d) bezdôvodne odmieta ochranu poskytovanú štátom, ktorého štátne občianstvo má, napriek tomu, že okolnosti, pre ktoré sa mu priznalo postavenie utečenca, už pominuli. To neplatí, ak utečenec preukáže také závažné okolnosti, pre ktoré odmieta ochranu štátu, ktorého štátne občianstvo má, z dôvodu predchádzajúceho prenasledovania,

e) je schopný vrátiť sa do štátu svojho posledného trvalého pobytu, pretože okolnosti, pre ktoré sa mu priznalo postavenie utečenca, pominuli, aj keď nemá štátne občianstvo. To neplatí, ak utečenec preukáže dôvody predchádzajúceho prenasledovania, pre ktoré odmieta návrat do štátu svojho posledného trvalého pobytu,

f) sa dobrovoľne znovu vrátil do štátu, ktorý opustil z obavy pred prenasledovaním.

(2) Ak cudzincovi zaniklo postavenie utečenca podľa odseku 1, ministerstvo zabezpečí jeho vycestovanie z územia Slovenskej republiky; pritom spolupracuje s Úradom Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

§ 15
Rozklad

(1) Proti rozhodnutiu ministerstva v konaní o priznanie postavenia utečenca možno podať rozklad do 15 dní odo dňa jeho doručenia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

(2) O rozklade rozhodne minister do 60 dní.

(3) Rozhodnutie ministra je preskúmateľné súdom.[4])

§ 16
Úhrada trov konania a ostatných nákladov

(1) Trovy spojené s priznaním postavenia utečenca v správnom konaní a odmeny tlmočníka uhrádza ministerstvo.

(2) Ministerstvo uhrádza za žiadateľa náklady na prepravu do záchytného utečeneckého tábora.

(3) Ministerstvo uhrádza náklady spojené s pobytom žiadateľa v záchytnom utečeneckom tábore a v pobytovom utečeneckom tábore.

TRETIA ČASŤ
POSTAVENIE UTEČENCOV A ODÍDENCOV

§ 17
Pobyt utečenca na území Slovenskej republiky

(1) Cudzincovi s priznaným postavením utečenca sa povolí trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.[5])

(2) Ak sa cudzincovi neprizná postavenie utečenca, príslušný policajný útvar rozhodne o ďalšej forme jeho pobytu na území Slovenskej republiky.[6])

(3) Cudzincovi s priznaným postavením utečenca vydá príslušný policajný útvar preukaz na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky s údajmi o jeho totožnosti a s označením „UTEČENEC“.

(4) Držitelia preukazov s označením „UTEČENEC“ sú povinní dbať na to, aby údaje v nich uvedené boli pravdivé a zodpovedali skutočnosti. Zmenu mena, priezviska, štátnej príslušnosti a adresy miesta pobytu sú povinní ohlásiť príslušnému policajnému útvaru do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

(5) Cudzincovi s priznaným postavením utečenca vydá ministerstvo na písomnú žiadosť medzinárodný cestovný doklad, ak tomu nebránia závažné dôvody bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

Práva a povinnosti utečencov

§ 18

(1) Rozhodnutím o priznaní postavenia utečenca v Slovenskej republike nadobúda cudzinec rovnaké postavenie ako občan Slovenskej republiky, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

(2) Utečenec je povinný

a) dodržiavať zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy platné na území Slovenskej republiky,

b) ohlásiť ministerstvu všetky zmeny podľa § 17 ods. 4,

c) neodkladne ohlásiť ministerstvu stratu alebo odcudzenie preukazu utečenca,

d) počas pobytu v záchytnom utečeneckom tábore a v pobytovom utečeneckom tábore dodržiavať vnútorný poriadok.

(3) Počas pobytu v záchytnom utečeneckom tábore a v pobytovom utečeneckom tábore môže žiadateľ a utečenec bezplatne navštevovať kurz slovenského jazyka.

(4) Na povinnú školskú dochádzku sa vzťahujú osobitné predpisy.[7])

§ 19

Zamestnávanie utečencov na území Slovenskej republiky upravujú osobitné predpisy.[8])

§ 20

Na poskytovanie dávok sociálneho zabezpečenia utečencom žijúcim na území Slovenskej republiky sa vzťahujú osobitné predpisy.[9])

Odídenci

§ 21

(1) Ak cudzinec má v úmysle požiadať o poskytnutie dočasného útočiska v Slovenskej republike, urobí o tom písomné podanie alebo ústne vyhlásenie do zápisnice na príslušnom policajnom útvare po vstupe na územie Slovenskej republiky. Ustanovenie § 4 pritom platí primerane.

(2) Ak cudzinec spĺňa podmienky na poskytnutie dočasného útočiska, policajný útvar mu odníme cestovný doklad alebo iný doklad osvedčujúci jeho totožnosť a vydá mu preukaz nahrádzajúci doklad o jeho totožnosti s platnosťou 24 hodín. Tento doklad slúži na preukazovanie jeho totožnosti počas prepravy do záchytného utečeneckého tábora.

(3) Policajný útvar, na ktorom cudzinec ústne alebo písomne vyhlásil, že žiada o poskytnutie dočasného útočiska, je povinný spísať o tom zápisnicu a odoslať ju bezodkladne ministerstvu.

(4) Po príchode do záchytného utečeneckého tábora vydá príslušný policajný útvar cudzincovi preukaz odídenca ako doklad o jeho totožnosti na čas pobytu na území Slovenskej republiky.

§ 22
Práva a povinnosti odídencov

(1) Na poskytovanie dávok sociálneho zabezpečenia odídencom počas ich pobytu na území Slovenskej republiky sa vzťahujú osobitné predpisy.[9])

(2) Na zamestnávanie odídencov počas ich pobytu na území Slovenskej republiky sa vzťahujú osobitné predpisy ako na zamestnávanie utečencov.[8])

(3) Odídenci sú povinní

a) po príchode na územie Slovenskej republiky zdržiavať sa v záchytnom utečeneckom tábore počas karanténnych opatrení,

b) podrobiť sa zdravotnej prehliadke, fotografovaniu a odobratiu daktyloskopických odtlačkov,

c) dodržiavať zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy platné na území Slovenskej republiky,

d) neodkladne ohlásiť policajnému útvaru stratu alebo odcudzenie preukazu odídenca,

e) počas pobytu v záchytnom utečeneckom tábore a v humanitnom centre dodržiavať vnútorný poriadok.

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 23
Záchytný utečenecký tábor

(1) Žiadatelia o priznanie postavenia utečenca a odídenci, ktorým sa poskytlo dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, sú počas karanténnych opatrení ubytovaní v záchytnom utečeneckom tábore, ak ministerstvo nerozhodne inak.

(2) Počas pobytu v záchytnom utečeneckom tábore sa žiadateľom o priznanie postavenia utečenca a odídencom bezplatne poskytuje ubytovanie, stravovanie a základná zdravotnícka starostlivosť. Poskytuje sa im tiež vreckové.

§ 24
Pobytový utečenecký tábor

(1) Žiadateľ po skončení karanténnych opatrení a do rozhodnutia v konaní o postavení utečenca je ubytovaný v pobytovom utečeneckom tábore, kde sa mu bezplatne poskytuje ubytovanie, stravovanie a základná zdravotnícka starostlivosť. Poskytuje sa mu tiež vreckové.

(2) Utečenec môže byť na nevyhnutný čas ubytovaný v pobytovom utečeneckom tábore, kde je povinný, ak je zamestnaný alebo podniká, uhrádzať primerane náklady spojené s pobytom.

(3) Ministerstvo môže na nevyhnutný čas umiestniť cudzinca v pobytovom utečeneckom tábore, ak mu nebolo priznané postavenie utečenca, a

a) vzťahuje sa na neho zákaz vyhostenia a vrátenia podľa § 4 ods. 8,

b) na dobu potrebnú na obstaranie dokladov na vycestovanie z územia Slovenskej republiky.

§ 25
Humanitné centrum

(1) Odídencom, ktorým sa poskytlo dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ministerstvo zabezpečí po skončení karanténnych opatrení pobyt v humanitnom centre.

(2) Počas pobytu v humanitnom centre sa odídencom bezplatne poskytuje ubytovanie, stravovanie a základná zdravotnícka starostlivosť. Poskytuje sa im tiež vreckové.

(3) Odídenci, ktorí sú zamestnaní alebo podnikajú, sú povinní primerane uhrádzať náklady spojené s pobytom v humanitnom centre.

(4) Ministerstvo umožní odídencom na žiadosť pobyt aj mimo humanitného centra.

§ 26
Spolupráca s Úradom Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov

(1) V priebehu konania o postavenie utečenca ministerstvo spolupracuje s Úradom Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

(2) Zástupca Úradu Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov sa môže v ktoromkoľvek štádiu zúčastniť na konaní o priznanie postavenia utečenca.

§ 27

Rozhodnutia o postavení utečenca vydané štátnymi orgánmi podľa doterajších predpisov sa považujú za rozhodnutia vydané podľa tohto zákona.

§ 28

Ak tento zákon neustanovuje inak, platia v konaní o postavení utečenca všeobecné predpisy o správnom konaní.[10])

§ 29

Vláda Slovenskej republiky nariadením vydá zoznam bezpečných tretích krajín a bezpečných krajín pôvodu.

§ 30

Zrušuje sa zákon č. 498/1990 Zb. o utečencoch.

§ 31

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z. z.

2) § 41 ods. 2 Trestného zákona.

3) § 16 a 17 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

4) § 244 až 250s Občianskeho súdneho poriadku.

5) § 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky.

6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z.

7) Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 143/1984 Zb. o základnej škole v znení neskorších predpisov.

8) Zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

9) Napr. zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

10) Zákon č. 71/1967 Zb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.